

POLY- EN ANDERE STOFFEN

De column 'Hersenspinzel' wordt geschreven door Augustinus voor KBO-PCOB-Goes en verschijnt digitaal 2 x per maand

Poly- en perfluoralkylstoffen

Ziezo, het hoge woord is eruit. Het heeft me wel een aantal dagen gekost om op het wereldwijde te vinden wat het is, maar ik heb het gevonden. Het is een onderwerp dat in ons Zeeuwse nieuwsorgaan talloze malen is en wordt behandeld, bij name genoemd, onderwerp van gesprek en geschrift was. En dan wist het merendeel der provinciale onderdanen van mijnheer Polman nog niet wat er bedoeld werd. Ook niet toen het in verstaanbaar en leesbaar Nederlands werd vertaald.

Oh, u vraagt zich inmiddels af welk een woord ik bedoel? Nou, heel gewoon PEFAS. Aaaaaahhhhh denkt u misschien, had dat woord nu meteen gebruikt. Dan hadden we nu die moeilijke titelnaam niet zo vaak van links naar rechts en weer terug moeten spellen om te weten wat u bedoelde.

Ik vraag me af of u nu echt weet wat ik bedoel en of u alle details, bijzonderheden en – om het in goed Zeeuws te zeggen – ins en outs - van dit wondermiddel uit uw hoofd kunt opzeggen en toelichten. Een wondermiddel? Ja zeker! Ons provinciale blad heeft er vele weken bijna dagelijks vol van gestaan. En er zijn ook heel wat geleerde bollebozen voor aangeropen en benaderd om ons diets te maken wat Pefas nu eigenlijk is. En weten we het nu allemaal? Nee, zeg ik heel beslist. Er wordt nog steeds in allerlei termen en bewoordingen over gepraat en geschreven, maar weet nu iedere provinciale inwoner van Zeeland wat er met Pefas bedoeld wordt?

Cijfers er over ontbreken tot nu toe ook. Simon Rozendaal, een man die al bijna een halve eeuw over dergelijke zaken publiceert en nu in EW er af en toe een woord over rept, zegt in een recent artikel in dit blad er het volgende van: "In de dagelijkse jammerverhalen over Poly- en perfluoralkylstoffen staan nooit cijfers over hoeveel er in het bloed zitten, of in kropjes sla dan wel gevangen vis. Het gaat volgens Rozendaal altijd over 'hoge concentraties,' 'hoge Pefaswaarden in het bloed, propvol chemische troep' en 'hallucinant hoge hoeveelheden Pefas'. 'Grote woorden', zegt Rozendaal, cijfers ho maar'." Eigenlijk zou ik het artikel hier in zijn geheel moeten weergeven, maar dan heb ik kans dat ik van plagiaat beschuldigd wordt en daarvoor dan misschien een aantal maanden in Torentijd in Middelburg terechtkomen.

Simon Rozendaal bestudeert al ruim vijftig jaar allerlei scheikundige en andere verschijnselen die daarmee samenhangen. En aangezien ik Elsevier al jaren lees, lees ik hem ook. Niet dat ik veel van zijn beweringen opsteek en doorheb, maar ze leren me wel dat je op dat gebied heel erg van de voorzichtige moet zijn om over bepaalde chemische stoffen of verschijnselen 'waarheden als een koe' te verkondigen. En volgens mij zeker als je zegt dat je opkomt voor het milieu en de natuur. Als je sommige doempredikers hoort of leest en gelooft, lijkt het alsof de wereld en de natuur aan het vergaan zijn. Maar..... als ik dan in mijn regiotaxi door het Zeeuwse landschap cross, vraag ik me toch iedere keer weer af hoe het komt dat het gras ieder jaar weer groener is als in het vorige jaar. Hoe het komt dat de bomen in zulke pracht groeien dat het soms lijkt of je in een laatgotische kathedraal loopt, rijdt of fietst. Prachtig en machtig als je dat ziet en dankbaar dat je ervan mag genieten.

Er wordt niet alleen over Pefas veel (on)zin verkocht, maar ook over andere scheikundige verschijnselen zoals in de vorige eeuw over dioxine. Daar stonden toen de kranten vol van, maar toen de problemen 'opgelost' waren verdween dioxine uit onze aandacht en kregen andere 'gevaarlijke' stoffen een beurt en maakten allerlei activistische lieden daarvan weer een drama. En trouwens wat moet ik nog over Pefas

geloven als ik lees de richtlijnen van 'Europa' ter bestrijding van dat goedge niet juist zouden zijn?

Waarom toch altijd dat negatieve en verwensen van hen die daar een (flinke) bom duiten aan verdienen?

We beginnen binnenkort weer aan een nieuw jaar. Laat daarom alle negatieve gedachten varen en stap met echt groene gedachten het nieuwe jaar in onder het motto

'Verbeter de wereld, begin bij jezelf!'

Augustinus
